

КУКУВИЦАТА

(Отъ А. Холстъ)

1. Майката

Кукувицата стоеше доста замислена на единъ клонъ и говорѣше сама на себе си. Че защо не? Тѣй правятъ мнозина, особено ония, които обичатъ са-

мотността, а кукувицата много обича да бжде самичка.

— Защо ли пъкъ да се прѣуморявамъ? — думаше кукувицата, като вирѣше важно опашка. — Да правишъ гнезда, не е нито здраво, нито пъкъ прилича на знатнитѣ хоратакова

просто занятие. Па и мжтенето е страшно глупава работа: стига туй, дѣто снасямъ яйца.

При туй, тя изкрѣка „куку“ и снесе едно яйце, едно истинско голѣмо кукувиче яйце и то тъкмо въ гнезденцето на малкото синигерче; то бѣше